Marea amăgire a poporului ucrainean

„Toți își închipuie că sunt creștini dacă au mărturisit credința în Hristos și au câteva virtuți mărunte; puțini sunt însă adevărații creștini, și anume aceia care sunt bogați în Duhul (Sfânt), aceia care se bucură de cereasca poftă a Duhului Sfânt și ale căror suflete sunt împodobite cu odăjdiile harismelor cerești, aceia pentru care creștinismul nu-i doar mărturie în cuvinte și o simplă credință (doar de fațadă), ci creștinism înseamnă puterea și lucrarea Duhului Sfânt; sunt aceia care, fără încetare pipăie cu mâinile sufletului aurul ceresc (adică acea cunoaștere a tainelor Duhului Sfânt); aceștia sunt adevărații creștini”[1].

Tomosul acordat de către pseudo-patriarhul Bartolomeu structurii schismatice ucrainiene, este un act necanonic prin care acesta a intrat în comuniune cu schismaticii ucrainieni, devenind asemenea lor, călcând cu bună știință în picioare dogme și canoane ortodoxe, ca unul dintre acei furi, care fac fărădelege, dezlănțuind aprige tulburări care vor institui în scurt timp o stare de haos neprielnică păcii și unității în întreaga lume ortodoxă.

„… ascultați ce spune Prorocul Iezechil, care vreme de șapte zile se afla rugându-se în extaz și care după alte șapte zile a auzit cuvântul Domnului: „Fiul omului! Iată, te-am pus străjer casei lui Israel; vei asculta deci cuvântul ce-Mi va ieşi din gură” şi-l vei vesti poporului. Iată legea pentru tine.

Dacă vei vedea pe cineva care face fărădelege și nu-i spui: lasă fărădelegea și schimbă-ți calea, „acel fărădelege în fărădelegea sa va muri și sângele lui din mâinile tale îl voi cere”. Și dimpotrivă, dacă propovăduiești celui fărădelege că va trebui să se depărteze de calea pierzării, iar el nu se depărtează, atunci acel fărădelege va muri în fărădelegea sa, iar tu îți vei mântui sufletul . La fel, dacă vei vedea un drept că începe să se clatine în lucrarea virtuții sale și nu-l sprijini și nu te îngrijești să-l aduci la calea cea dreaptă cu cuvintele tale, atunci acel drept, fiindcă a păcătuit, va muri în păcatele sale, iar sufletul său îl voi cere din mâinile tale. Dacă însă îi vestești dreptului că nu trebuie să păcătuiască și el încetează a mai păcătui, atunci acel drept va trăi, iar tu îți vei mântui sufletul .

Ce lege aspră! Și totuși ea se aude în conștiințele tuturor păstorilor în vremea

hirotoniei lor, atunci când un jug greu se pune pe grumazul lor, adică păstorirea turmei lui Hristos, mică sau mare, pe care El le-a încredințat-o, și nu numai s-o păstorească, ci s-o și păstreze. Cum ar putea fi cineva atât de obraznic, încât să le denatureze pe toate în cadrul legii lui Hristos, de vreme ce aceasta are drept rezultat distrugerea amândurora, atât a păstorilor, cât și a turmei?" (Sfântul Teofan Zavoratul.

Cercetând cu mare atenție „Tomosul" de autocefalie acordat structurii schismatice, Părintele George Maximov, face o serie de comentarii extrem de interesante, dovedind în final că „structura ucraineană nou creată se încadrează în mod clar în definiția unei biserici autonome, nu una autocefală."

Iată că înșelătorul a fost la rândul lui înșelat într-un mod de neimaginat, de către Fanarul dornic de a deține puterea absolută în lumea Ortodoxă și de a deveni omologul papei în Ortodoxie.

Spre deosebire de alte Biserici Autocefale (cea Sârbă, Română, Rusă, Bulgară), structura schismatică nou-formată:

– va fi condusă de „Mitropolitul Fericit al Kievului și al întregii Ucraina; orice adăugiri sau reduceri din acest titlu nu sunt permise fără acordul Bisericii din Constantinopol. "

– nu are dreptul să aibă un Sinod format din membri permanenți.

– „nu are dreptul să numească episcopi sau să înființeze parohii în afara granițelor țării; cele care există deja de acum vor fi guvernate, conform ordinii cuvenite, de Scaunul Ecumenic, care are autoritate canonică în diasporă, deoarece jurisdicția acestei biserici este limitată de teritoriul statului ucrainean".

– nu posedă puterea juridică deplină, căci așa cum se afirmă în Tomos „toți episcopii și alți clerici își păstrează dreptul de a apela la Patriarhul Ecumenic, care are puterea canonică de a face dreptatea definitivă și irevocabilă, în deciziile privind episcopii și alți clerici ai bisericilor locale".

Prin urmare ea nu are puterea juridică deplină pe teritoriul său, sau asupra propriului său cler. Puterea finală asupra clerului este rezervată Patriarhului de la Constantinopol.

– Capul tuturor Bisericilor locale, este Iisus Hristos, dar în ceea ce privește

structura ierarhică, capul oricărei biserici autocefale este propriul său ierarh. Acesta este întregul sens al unei autocefalii. Cu toate acestea, Tomos-ul afirmă că structura ucraineană nou formată nu este condusă de propriul său Mitropolit de la Kiev, ci de Patriarhul Ecumenic.

– șeful structurii ucrainene nou formate nu are nici măcar libertatea de a decide care sunt bisericile locale pe care primii lor ierarhi ar dori să le viziteze.

– toate bisericile autocefale, cum ar fi Bisericile rusești, bulgare, sârbe și române, își fac propriul lor Sfânt Mir. Acest lucru deosebit de important este absolut necesar pentru funcționarea normală a vieții unei Biserici. Așadar, rezervându-și dreptul de a înmâna Sfântul Mir, Constantinopolul păstrează de fapt o pârghie importantă de influență asupra noii structuri ucrainene. În cazul în care această structură face ceva ce Constantinopolului nu-i place, acesta ar putea amenința cu întreruperea oferirii Sfântului Mir .

– în Tomos se afirmă că pe teritoriul Ucrainei trebuie să fie înființat un exarhat al Patriarhiei Ecumenice, cu cel puțin 20 de biserici și mănăstiri care vor fi guvernate direct de ea și, după cum se precizează „Drepturile Scaunului Ecumenic față de exarhatul din Ucraina rămân nemărginite”.

– Tomosul precizează că „pentru a trata chestiuni importante de natură eclesiastică, dogmatică și canonică, Mitropolitul Kievului și al întregii Ucraine, în numele Sinodului Bisericii Sale, este chemat să apeleze la Sfântul Patriarh al Constantinopolului”.

Conform Tomos-ului, structura ucraineană nou creată își pierde drepturile, în comparație cu adevăratele Biserici autocefale. Tomosul este de fapt statutul unei biserici autonome, care se numește doar „autocefală” . Astfel, în realitate, Constantinopolul, sub masca autocefaliei, a impus cu îndemânare și grație vicleană structurii schismatice ucrainene nou formate, statutul unei biserici autonome aflate sub jurisdicția Patriarhiei Ecumenice.

Schismaticii ucrainieni își dau seama că au fost înșelați în așteptări, pentru că nu au primit nimic din ceea ce are o adevărată Biserică autocefală, în plus și-au pierdut totalmente independența, devenind resubordonați Patriarhiei Ecumenice în condiții cum nu se poate mai umilitoare.

Dacă pseudo-ierarhii ucraineni vor încearca să ignore oricare dintre regulile

impuse, Constantinopolul poate anula cu ușurință acest Tomos, așa cum a procedat cu Documentul din 1686 și cu altele la fel de importante.

Se pare că nimeni nu i se poate împotrivi, ceea ce confirmă faptul că este sprijinit de puterile ocultei mondiale, sionisto-francmasonice, ale cărei tentacule au pătruns adânc între zidurile Ortodoxiei.

Situația diasporei Bisericii Ortodoxe Ucrainiene în lumina regulilor impuse de Tomosul recent acordat este extrem de dificilă. Ea are în componență aproximativ 70 de parohii în Statele Unite, Canada, diferite țări europene, Australia. În timp ce parohiile din Europa nu au clădiri proprii, parohiile din SUA sunt cele care posedă imobile bisericești importante și clădiri, toate acestea fiind acum cedate Patriarhiei de la Constantinopol. În afară de toate acestea, Mitropolia Canonica Kieveană are o eparhie în Republica Moldova cu patru parohii, două eparhii pe teritoriul Federației Ruse și o parohie în Slovenia, teritoriu canonic al Bisericii Ortodoxe Sârbe .

Prin urmare, toate parohiile din diaspora, cele care se află în afara Ucrainei, trebuie să fie re-subordonate Patriarhiei Constantinopolului.

Aceasta înseamnă că, potrivit Tomos-ului, Patriarhia de la Constantinopol a primit eparhiile de pe teritoriul Rusiei, iar acestea sunt acum eparhiile Patriarhiei de la Constantinopol și ierarhii numiți de Constantinopol vor activa în Federația Rusă.

Astfel, Patriarhul de Constantinopol, intră nu numai pe teritoriul Ucrainei, ci și pe teritoriile Moldovei, Sloveniei și Federației Ruse .

Prin urmare, pseudo-biserica Ortodoxă Ucrainiana, nou-înființată prin minciună, manipulare deghizată și înșelăciune diavolească, se vede silita să-și ia rămas bun de la „acele insule de credință și speranță” reprezentate de bisericile și mănăstirile din diaspora, să accepte condițiile umilitoare impuse de Tomos, să-și dea consimțământul față de această înșelăciune adusă poporului ucrainian, pusă la cale de domnul Poroșenko și pseudo-patriarhul Bartolomeu, slugi fidele ale puternicilor lumii și a ocultei mondiale.

Acum a devenit limpede ca lumina zilei, aportul important al domnului Poroșenko, în a gestiona criza ucrainiana, favorizând aprobarea unor legi de către parlament, prin care Biserica Canonica Ucrainiana va trece în anonimat, fiind nevoită să-și schimbe numele, fiind deposedată treptat de toate bisericile și mănăstirile, inclusiv Lavrele cu toate comorile și bunurile bisericești pe care le deține.

Preoții și Ierarhii care nu vor trece de buna voie la structura schismatica nou-creată vor fi alungați.

Acesta este în fapt tabloul sumbru , în care se va dezlănțui, războiul fratricid în Ucraina, și în întreaga lume ortodoxă

„Fericit sufletul care se roagă cu stăruință și cu credință, ca unul foarte sărac și ranit, că va fi lipsit de învinuiri și i se va pregăti veșnică însănătoșire și vindecare, dar se va și razbuna pe vrajmașii lui, adică pe patimile păcătoase, căci credincios (de încredere) este Domnul, Care a făgăduit, El Care ne va da ceea ce am cerut. Slavă bunătății Lui!”[2]

Gabriela Naghi

http://orthochristian.com/118665.html

[1] Sfântul Macarie Egipteanul, *21 de cuvântări despre mântuire*, Editura Luminătorii lumii, 2001.

[2] Sfântul Macarie Egipteanul, *21 de cuvântări despre mântuire*, Editura Luminătorii lumii, 2001.